

Мечкаря измърва Калина сь очи, казва й:

-- Чакаш ли ме Калино.

Калина. /Като въ сьнь, само го погледва./

Мечкаря. /Безъ да чака отговоръ, сьнема даарето и като го подхвърля на единъ прьстъ, ударя го и запъва./

Ой мари мецо, медано

буйно ти руно неправо

я кажи отъ тѣхъ подѣвки

коя отъ тебъ се най-бои?

Мечката се приближава къмъ едно момиче, ала то изпищява и избѣгва.

Мечкаря. Я кажи мецо, медано,

коя е дошла на право!

Мечката се приближава къмъ Калина.

Общъ смѣхъ и кикотене.

Мечкаря. /Пуца синджиря на мечката/

Хай сега мецо - медано

изпери руно неправо!

Че утрѣ ще сме на сбора

съ мойта върла изгора!

Мечката рѣмжейки се отправя къмъ вира подъ воденицата и се чуе кога се хвърля въ водата.

Мечкаря. /Обърналъ глава къмъ момчетата/ Хайде, гответе се, да видимъ кой ще изпрѣвари, че който се първи слѣдъ мечката въ вира хвърли - на мечка стрѣвница ще да надвива; който се втори нареди - немой го гази треска грозница.

Всички отиватъ да гледатъ мечката.

Х.

Калина и мечкаря оставатъ сами.

Мечкаря. /Изправенъ отъ мѣстото си, безъ да се приближи къмъ Калина/

Тази е трета година, Калино! Ако ще сь мене да дойдешъ -

тазъ ~~е~~ /подава сомната/ нова стомна сь чучорска вода напълни и я при мене донеси. Ако ли не - крака ми въ ваше село веки нестѣпва!